

dors. Es posaren a la consideració dels delegats unes aspiracions i s'aprovaren. El Comitè directiu té una base per actuar, i té la seguretat que actuant d'acord amb les aspiracions aprovades per unanimitat té darrera seu tots els titulars catalans.

És natural que en les Assemblees s'exposin conceptes diferents, més en l'apariència que en la realitat. La cosa important és concretar en forma clara les conclusions. La diversa afició dels dissertants porta sovint a disquisicions de caire acadèmic o filològic, però això no treu importància al fons de les discussions.

La decepció havia d'ésser absoluta per als que esperaven la solució del nostre plet. Per als que esperàvem comprovar la vibració de sentiments i aspiracions dels representants sanitaris rurals, no podem considerar eixorca l'Assemblea del 8 d'abril. Falta que els directius actuïn d'acord amb les conclusions aprovades i que els titulars obeeixin sempre els manaments del Comitè. L'amargor que més poden sentir els directius és que els militants desatenguin les ordres que es donin. En determinats moments, cal el silenci més absolut; en altres, convindrà actuar amb inusitada energia. I sempre, sense perdre el temps en buscar la justificació de les actituds recomanades. En organitzacions com la nostra, d'elements dispersos, cal considerar el Comitè directiu com el cervell que pensa i determina, i els militants com el braç executiu de l'organisme. No fent-ho així, és temps perdut el que s'hi esmerci.

En la darrera Assemblea de Delegats del Sin-

dicat, celebrada els dies 17 i 18 de juny, es presentà una proposta de la comarca de Balaguer, demanant l'ajuda del Sindicat per als titulars catalans. Hom constatà el desig, mai desmentit per part del Sindicat de protegir tots els agrupaments mèdics. Per això vàrem crear el Sindicat i al seu redós hem d'aixoplugar-nos. Com a mare de tots, vol protegir-nos i defensar-nos. Si per falta de tàctica o iniciativa, sovint ens hem oblidat d'influir, com a titulars, en la vida del Sindicat, no perdem el temps des d'ara, i arribem, si ho creiem convenient, de fer sentir la nostra veu i valorar les nostres activitats dintre els organismes sindicals.

La tasca és convenient per a nosaltres i per al mateix Sindicat. Aquest ha perdut, cal dir-ho, la rebeldia dels primers temps. Amb la creació d'interessos ha tingut d'esmerçar part de les seves energies en la conservació dels guanys obtinguts.

Als forans no ens ha de desplaure que els companys de Barcelona usdefruitin quasi en absolut el nostre Casal. La capital pot ajudar-nos molt per obtenir les nostres reivindicacions. Si no ha fet més, confessem-ho, ha sigut perquè hem desatès sovint el nostre deure, el qual no pot ésser altre que donar força al Sindicat, per rebre d'ell la justa compensació al nostre esforç.

NOTA DEL COMITE DE SANITARIS CATALANS. — *D'acord amb el contingut de l'article que precedeix, el Comitè de Sanitaris Catalans se'l fa seu i dóna per contestades les observacions del doctor Hosta.*